

Erudni so w nozy domoj wróćichu; jim běšche žel a hrosno, styskniwej žonje porážazu powjesč dacz, so jeho nejšu namakali, tak jara hacž so pytali.

Nasajtra pytachu jeho s nowa, a wróćichu so pschipołdnju struchli a blědži domoj.

Zedyn s nich běšche jeho w khrósczinje, žyle na kromje lěža, naschol, ale, Bóh swarnuj, kajehe!

Wón ležesche pod kerkom pschestrěwschi stawy, a tsělba pschi jeho boku. Waki a czerwjje běchu so do njeho dale. Tež lězne žerjaki běchu wot njeho žrale, a wón wschať je njeběšche tsělak. Tsělba bě hiščeže napjeljena.

Wón běšche morjeny. Ale schtó bě jeho morik? Nihdže na žnym cžele ani džěrki njebě, kiž by wot kulki byla, nihdže tež žane módrježny wot šaraženja. —

Schtó bě tón mordať? — Mordaťski palenz!

* * *

A srudno a hrosno! W tym lěšu so ja malo nježel podobne sta.

Schořať je šušodneho knježeho dwora běšche tam schoľ, ale domoj so njeběšche wróćil. Bě žonu a džěczi wopuschčil a ja šobu nusu a doľh wostajil.

Džěczi, kiž běchu w jahodkach, namakachu jeho prosteho ležo.

Čorne ptacziška běchu wokoło njeho a nad nim. Wón pak je wot so njewuhna. Zedyn bě so jemu na ruku šynyl, ale wón jeho njeshrabny. Druhi bě so jemu na hłowu šynyl a dypasche wot njeho. Ale wón njemachny ja nim, so by jeho wuhnał. Te ptaki so lědy do bokow dachu, hdyž šastróžene džěczi řešnje šašchicžachu. Kapaki wschať so radšcho pschi morwých dyžli pschi žiwých.

A schtó běšche tutemu žiwjenje wsak? Schtó bě tón mordať? Tón bjesbóžny palenz!

Pschemyhl a Libuscha

abo

želešne blido.

W šastarsku běšche w Čzechach šhwalobny kral, kiž Krol rěkajche. Tón běšche s mudrosčzu psches wjele kralow. A schtož bě hiščeže wjazy hacž mudrosčz: wón pašesche šwój lud jako naj-